

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobkyně: **FIXNET s.r.o.**, IČO 26357739
sídlem Pravdova 1274, 342 01 Sušice
zastoupená Mgr. Jiřím Chejnem, advokátem
sídlem K Vinici 987, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2024, č. j. PK-RR/7608/24, o návrhu žalobkyně na předběžné opatření,

takto:

- I. Společnost Zemědělské zásobování a nákup Strakonice a.s., IČO 46678379, sídlem Radošovice 83, 386 01 Strakonice, je povinna zdržet se jakýchkoliv zásahů do provozu zařízení žalobkyně umístěných ve stavbě sila bez čísla popisného, která je součástí pozemku parc. č. st. Xa v k. ú. S. n. O., zapsaného u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Klatovy, a to do pravomocného skončení řízení vedeného Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 57 A 5/2025.
- II. Společnost Zemědělské zásobování a nákup Strakonice a.s., IČO 46678379, sídlem Radošovice 83, 386 01 Strakonice, je povinna strpět provoz zařízení žalobkyně umístěných ve stavbě sila bez čísla popisného, která je součástí pozemku parc. č. st. Xa v k. ú. S. n. O., zapsaného u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Klatovy, v nezbytném rozsahu včetně přístupu žalobkyně za účelem údržby těchto zařízení, a to do pravomocného skončení řízení vedeného Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 57 A 5/2025.
- III. Žalobkyně je povinna ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč, a to na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5739000525.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Sušice jako správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 19. 8. 2024, č. j. 1790/24/zamít. (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl podle § 24 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „*zákon o vyvlastnění*“) žalobkyninu žádost o zřízení věcného břemene na dobu neurčitou, jehož obsahem měla být služebnost komunikačního vedení, která žalobkyni opravňuje mít v prostorách stavby sila bez čísla popisného, která je součástí pozemku parc. č. st. Xa v k. ú. S. n. O., telekomunikační zařízení, konkrétně ve vnitřním prostoru sila v nejvyšším nadzemním patře mít umístěn rozvaděč, na střeše budovy mít umístěna

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

telekomunikační zařízení osazená na příhradovém stožáru, v prostorách uvnitř sila a na něm vést kabelová propojení a na části venkovního pláště stavby sila v přízemí mít umístěn minirozvaděč s přepínačem pro napájení generátorem, dále zřizovat, provozovat, vykonávat údržbu, opravy a modernizovat telekomunikační vedení, tj. drátové, kabelové nebo bezdrátové vedení včetně souvisejícího elektronického komunikačního zařízení, postavené nad zemí, vně nebo uvnitř budov, přičemž opěrnými body nadzemního komunikačního vedení jsou konstrukce nesoucí nebo podpírající vodiče nebo kabely či související elektronická komunikační zařízení tohoto vedení (sloup, střešní, zední konzola, anténní stožár, anténní nosič), jakož i související elektronické přípojky, a vykonávat veškeré další činnosti které souvisí s provozováním veřejné telekomunikační sítě ve smyslu § 104 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, včetně přístupu do prostor sila. Obsahem navrženého věcného břemene měla být oprávněním žalobkyně odpovídající povinnost společnosti Zemědělské zásobování a nákup Strakonice a.s., IČO 46678379, sídlem Radošovice 83, 386 01 Strakonice, jako vyvlastňované (dále jen „*vyvlastňovaná*“) strpět výkon těchto oprávnění žalobkyně jako vyvlastnitelky. K omezení vlastnického práva vyvlastňované mělo dojít za náhradu určenou znaleckým posudkem ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona o vyvlastnění.

2. Odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítl žalovaný v záhlaví tohoto usnesení specifikovaným napadeným rozhodnutím. Proti němu podala žalobkyně žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.
3. Po podání žaloby žalobkyně navrhla vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil vyvlastňované povinnost zdržet se jakýchkoliv zásahů do provozu zařízení žalobkyně v budově sila a povinnost strpět provoz zařízení žalobkyně v budově sila v nezbytném rozsahu včetně přístupu žalobkyně za účelem údržby zařízení, a to do pravomocného rozhodnutí o žalobkynině žalobě. Žalobkyně tvrdila, že je do 31. 1. 2025 povinna odstranit svá telekomunikační zařízení z budovy sila. Zachování provozu telekomunikačního zařízení je předmětem vyvlastňovacího řízení. Pokud by došlo k vyklizení sila a přerušení provozu žalobkyně, hrozí žalobkyni, jejím zákazníkům a veřejnému zájmu na provozu veřejně dostupných služeb elektronických komunikací závažná újma. Pokud by žalobkyně nemohla provozovat svá zařízení do vydání rozhodnutí soudu, nevratně by se zmařil účel vyvlastňovacího řízení, neboť by žalobkyně nemohla poskytovat služby elektronických komunikací svým zákazníkům, kteří by vyhledali jiného poskytovatele těchto služeb a i v případě, že by žalobkyně ve vyvlastňovacím řízení uspěla, k žalobkyni by se již nevrátili. Podle žalobkyně lze po vyvlastňované spravedlivě požadovat dočasné plnění v návrhu na předběžné opatření uvedených povinností, neboť pro vyvlastňovanou se nařízením předběžného opatření v zásadě nic nemění. Zařízení žalobkyně jsou totiž v silu umístěna již téměř 20 let, prostory, v nichž jsou zařízení žalobkyně umístěna, jsou vyvlastňovanou využívány minimálně, případnému užívání těchto prostor vyvlastňovanou nebrání obsluha zařízení žalobkyni, neboť se děje mimo běžnou pracovní dobu zaměstnanců vyvlastňované, a ze stejných důvodů jako žalobkyně využívají silo i jiné subjekty. Vyvlastňovaná za omezení vlastnického práva obdrží náhradu.
4. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Dle § 38 odst. 3 s. ř. s. věty první rozhodne soud o návrhu na předběžné opatření bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
6. Předběžné opatření je výjimečným institutem, jehož účelem je zatímni úprava poměrů účastníků soudního řízení, hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma. Návrhu na vydání předběžného opatření lze vyhovět za kumulativního splnění několika podmínek. Předně musí být podán návrh na zahájení řízení ve věci samé a musí být podán návrh na vydání předběžného opatření. Tyto dvě podmínky byly splněny, neboť žalobkyně podala dne 12. 1. 2025 žalobu proti napadenému rozhodnutí a dne 13. 1. 2025 podala návrh na vydání předběžného opatření. Dále musí existovat potřeba zatímni úpravy poměrů účastníků pro hrozící vážnou újmu. Konečně pokud by mělo dojít k uložení povinnosti třetí osobě (odlišné od účastníků řízení) je nutné, aby po ní bylo možné splnění takové povinnosti spravedlivě požadovat.
7. Předmět předběžného opatření, tj. poměry, které jím mají být zatímně upraveny, musí věcně souviset s předmětem řízení ve věci samé. Tak tomu v projednávané věci je. Žalobkyně se totiž návrhem na předběžné opatření domáhá, aby soud vyvlastňované uložil obdobnou povinnost, jaká by jí plynula z případného pro žalobkyni příznivého rozhodnutí o vyvlastnění. V obou případech, tj. jak v případě vyhovění návrhu na předběžné opatření, tak v případě vyhovění žalobkynině žádosti o vyvlastnění, by totiž vyvlastňovaná byla povinna strpět provoz telekomunikačních zařízení v síle a byla by též povinna zdržet se jakýchkoliv zásahů do těchto zařízení. Úzká věcná souvislost mezi předmětem předběžného opatření a návrhem ve věci samé je tedy dána.
8. Stran splnění třetí podmínky pro vydání předběžného opatření spočívající v hrozící vážné újmě soud uvádí, že *„smyslem a účelem předběžného opatření je zatímni úprava poměrů účastníků jen ve výjimečných případech, a sice hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane, nedojde-li k zatímni úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS). Tvrdit a prokázat (resp. alespoň osvědčit prostřednictvím soudu doložených listin) existenci *hrozící vážné újmy* vyžadující nařízení předběžného opatření je povinností navrhovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2021, č. j. 4 Ao 7/2021-171, bod 10; nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08). Při posouzení závažnosti hrozící újmy je třeba zohlednit, zda je o újmu nevratnou, případně za jakých podmínek by mohla být vzniklá újma odstraněna.
9. Z žalobkyní předložených dopisů ze dne 12. 12. 2024 a ze dne 9. 1. 2025, zaslaných žalobkyni vyvlastňovanou, vzal soud za osvědčené, že vyvlastňovaná požaduje po žalobkyni, aby do 31. 1. 2025 vyklidila budovu síla, tj. odstranila z ní zařízení sloužící k provozu služeb elektronických komunikací. Vyklizením budovy síla a odstraněním zařízení pro poskytování služeb elektronických komunikací, tj. změnou dosavadního stavu věci, žalobkyni hrozí vážná újma spočívající v tom, že žalobkyně nebude moci poskytovat tyto služby svým zákazníkům. Soud má za to, že tato újma v právech žalobkyně je v praktickém životě neodstranitelná, neboť pokud by žalobkyně byť i dočasně přestala poskytovat služby elektronických komunikací svým zákazníkům, ti vyhledají jiného poskytovatele těchto služeb a i v případě, že žalobkyně v řízení v projednávané věci uspěje a uspěje i v následném vyvlastňovacím řízení, k žalobkyni se jen stěží vrátí. Jinými slovy, i případný úspěch žalobkyně v žalobním a následném vyvlastňovacím řízení nebude způsobilý reálně odčinit újmu, která žalobkyni hrozí v důsledku odstranění zařízení pro provozování služeb

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

elektronických komunikací z budovy sila a na to navazujícím odlivem jejich zákazníků. Potenciální pro žalobkyni příznivá rozhodnutí v žalobním a následném vyvlastňovacím řízení tak mohou mít převážně akademický význam. I podmínku žalobkyni hrozící vážné újmy ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. tak soud považoval za splněnou.

10. Soud je toto názoru, že po vyvlastňované lze spravedlivě požadovat, aby dočasně strpěla zachování dosavadních poměrů, tedy že žalobkyně bude mít do pravomocného skončení soudního řízení v projednávané věci stále umístěná zařízení pro provozování služeb elektronických komunikací v silu a bude oprávněna tato zařízení v silu nadále v nezbytném rozsahu provozovat a přistupovat k nim za účelem jejich údržby a vyvlastňovaná nebude takto dočasně oprávněna do těchto zařízení zasahovat. Z žalobkyní předložené nájemní smlouvy a dopisu vyvlastňované žalobkyni ze dne 16. 2. 2023 soud vzal za osvědčené, že mezi žalobkyní a vyvlastňovanou trval nájemní vztah umožňující žalobkyni mít v budově sila umístěná zařízení pro provoz služeb elektronických komunikací od 1. 10. 2015. Povinnost, kterou soud vyvlastňované dočasně uložil tímto předběžným opatřením, tak znamená dočasné zachování stávajících poměrů. Vyvlastňované nejsou uloženy žádné povinnosti nad rámec těch, které vyplývaly z uzavřené (a vyvlastňovanou vypovězené) nájemní smlouvy.
11. Pro potřeby rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření soud vychází v návaznosti na napadené a prvoinstanční rozhodnutí z právního názoru, že se na projednávanou věc aplikuje zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury. Konečné posouzení, zda se tento zákon na posouzení žádosti žalobkyně o vyvlastnění aplikuje či nikoliv, bude věcí meritorního rozhodnutí o žalobě. Prozatím ale platí, že podle § 2 odst. 2 věty druhé zákona o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury je soud povinen rozhodnout o žalobě do 90 dnů. Při porovnání doby, po kterou bude vyvlastňovaná povinna plnit povinnosti uložené jí tímto předběžným opatřením, s újmou hrozící žalobkyni, pokud by soud vyvlastňované tyto povinnosti neuložil, má soud za to, že několik desítek dnů trvající omezení práv vyvlastňované, které současně zachovává dosavadní dlouhotrvající právní a faktický stav založený předmětnou nájemní smlouvou, je újmou podstatně menší, než jaká by žalobkyni vznikla, pokud by k 31. 1. 2025 byla povinna odstranit zařízení pro provoz elektronických komunikací z budovy sila. Soud tak má za to, že po vyvlastňované je možné spravedlivě požadovat plnění povinností uložených jí tímto předběžným opatřením.
12. Soud vyvlastňovanou i účastníky řízení upozorňuje, že podle § 38 odst. 4 věty první s. ř. s. „[s]oud může rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu“. Je tedy zejména na žalovaném a na vyvlastňované, aby soudu případně sdělili, proč a v čem s tímto předběžným opatřením nesouhlasí. Sdělí-li žalovaný či vyvlastňovaná soudu skutečnosti odůvodňující jiné posouzení žalobkynina návrhu na předběžné opatření, posoudí je soud v obdobném časovém rámci, v jakém posoudil žalobkynin návrh. Soud žalovaného a vyvlastňovanou dále upozorňuje, že podle § 38 odst. 4 s. ř. s. je oprávněn zrušit nebo změnit předběžné opatření nejen v případě objektivní změny poměrů, ale i tehdy, pokud později zjistí, že ve skutečnosti byl skutkový stav při nařízení předběžného opatření odlišný od toho, jak se jevil na základě tehdy osvědčených skutečností. Změna poměrů zahrnuje i situace, kdy soud v průběhu řízení zjistí nové skutečnosti nebo jsou původně osvědčené skutečnosti prokázány jinak (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2024, č. j. 8 As 33/2024-76, č. 4648/2024 Sb. NSS, body 62 a násl. a právní věta, již byl tento rozsudek opatřen).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

13. Z důvodu zákonného požadavku na urychlené rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření (srov. § 38 odst. 3 věta první s. ř. s.) a z důvodu, aby vyvlastňovaná případně nezmařila účel žalobkynina návrhu (tedy např. nepožadovala okamžité odstranění zařízení pro provoz elektronických komunikací z budovy síla) soud nevyžadoval pro své rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření vyjádření žalovaného (srov. § 38 odst. 2 s. ř. s.) ani vyvlastňované (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 As 184/2021-28, č. 4276/2022 Sb. NSS, body 19 a násl. a právní věta, jíž byl tento rozsudek opatřen).
14. Soud tak shrnuje, že byly splněny zákonné podmínky podle § 38 odst. 1 s. ř. s. pro vyhovění žalobkyninu návrhu na předběžné opatření. Proto soud výrokem I. tohoto usnesení uložil vyvlastňované povinnost zdržet se jakýchkoliv zásahů do provozu zařízení žalobkyně umístěných v budově síla a výrokem II. tohoto usnesení uložil vyvlastňované povinnost strpět provoz zařízení žalobkyně umístěných v budově síla v nezbytném rozsahu včetně přístupu žalobkyně za účelem údržby těchto zařízení. Vyvlastňovaná je povinna plnit tyto povinnosti do pravomocného skončení řízení v projednávané věci.
15. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na vydání předběžného opatření, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
16. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.
17. K výroku III. tohoto usnesení soud uvádí, že rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podléhá podle položky 5 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích platí, že *jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření*. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *„[p]oplatek, s výjimkou poplatku za zápis skutečnosti do veřejného rejstříku provedený notářem, je splatný vznikem poplatkové povinnosti. Vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j), je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena nebo jímž byl schválen smír, nestanoví-li rozhodnutí o schválení smíru splatnost delší“*. Proto soud výrokem III. tohoto usnesení žalobkyni uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 4 věty první s. ř. s.).

Plzeň 16. ledna 2025

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.